

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnosti Djakovske.

Ko so se pred tremi leti pripravljali Slovani, da potujejo na Velegrad, nastala je najedenkrat okoli Velegrada neka kuga, katera je bila povod, da je bilo prepovedano vsako skupno obiskovanje groba sv. Metoda. Nikdar nismo izvedeli, koliko je ta kuga pobrala žrtev, le toliko nam je bilo znano, da se vsled nje ni zmanjšalo prebivalstvo Hanakije in moravske Slovačije.

Bolezen urotila se je pa sploh proti pojavom slovanske zavednosti. Letos je ves slovanski svet pripravljaj se, da proslavi zlato mašo največjega dobrotnika svojega, jednega najslavnejših in najučejših mož našega stoletja, dike svete cerkve — Djakovskega vladike Josipa Juraja Strossmayerja. Posebno se je k tej slavnosti pripravljaj verni narod bosenskosremske vladikovine, hotel dne 19. marcija od vseh strani v procesijah priti v Djakovo, da izkaže spoštovanje in udanost svojemu vrhovnemu pastirju. A glej čuda! pojavila se je zopet nevarna bolezen, katero so srečno zapazili še teden dni pred slavnostjo. Vsled tega prepovedane so bile vse procesije v dan 19. marcija, vse zbiranje naroda „pod milim nebom in v zaprtih prostorih“ ter zaprla hitro za nekoliko dni Djakovske šole. Vsaj je bil tudi skrajni čas, kajti pomislite, da so od novega leta umrle v Djakovski župi, katera šteje nad 6000 prebivalcev, že štiri osebe za osepnicami. Poleg tega pa je bilo menda že naprej konstatovano, da se najnovejša Djakovska bolezen prijemlje le onih, ki so tako neprevidni, da se nameravajo udeleževati zlatomašnih slavnosti, kajti od 12. do 17. dne t. m. vršil se je v Djakovu vojaški nabor in dne 18. t. m. bil je živahen somenj po trgih in ulicah Djakovskih. — Je-li ta skrb za zdravje hrvatskih, srbskih in slovenskih rodoljubov omejila kaj slavnost in motila kaj splošna radost, o tem naj sodijo častiti čitatelji iz sledečega opisa slavnostnih dni.

V nedeljo dne 18. marcija.

Slovenske deputacije pripeljale so se v Djakovo ob jednim z deputacijami Zagrebškimi v soboto večer v vozovih prevzvišenega biskupa. Biskup je

vse prelubeznjivo vsprejel, posamezne članove tudi objel in poljubil, ter vse povabil, da ostanejo za svojega bivanja v Djakovu njegovi gostje. Čili slavljenec je že ta dan pri večerji s svojimi zlatimi nauki in duhovito konverzacio vse očaral. Nazdravil je vsem došlim. Kanonik Rački iz Zagreba pa je še posebej napil Slovincem, za kar se mu je zahvalil g. Hribar.

V nedeljo imel je prevzvišeni v svojej kapeli sv. daritev, katere so se udeležili tudi nekateri člani slovenskih deputacij.

Ob 12. predstavili so se biskupu njegovi gostje pod vodstvom nadžupana Zagrebškega dvornega svetnika Badovinca. Prevzvišeni je odgovoril, da mu je v veliko veselje, ko vidi toliko učenih mož kot svoje častilce in je še posebno slovenskim deputacijam kazal, da mu je gotovo najljubše, da so se tudi njegovi Slovenci njega spomnili. On ljubi Slovence kot svoj lastni narod in vedno blagoslavlja ta blagi narod. Prosil nas je, da sporočimo celemu narodu in vsakemu Slovincu posebej njegove najsrčnejše pozdrave. Podavše vsakemu še jedenkrat roko nas je milostivo odpustil.

Ob dveh bil je veliki obed, katerega se je udeležilo okoli 50 oseb. Na desni biskupovej sedel je Badovinac, na levi grof Kulmar, nasproti kanonik Rački. Menu je bil:

Juha s jetarnim kockicami.

Zakusak:

Gelatina s aspikom.

Pašteta s jelenetinom.

Govedina parena i naravna.

Umoka od rajčica.

Divljetina:

Srneči hrbat sa salatom.

Povarak:

Pudding sa umokom od kajsija.

Krème od čokolade.

Slastice, torte, domači sir.

Kava.

Prevzvišeni je mej obedom vsako deputacijo še jedenkrat presrečno pozdravil ter imel tudi za vsako in vsakega člana njenega duhovite opazke. Biskup pravil je zopet, kako so mu Slovenci pri

srci, kako blago da so delali naši vodje Bleiweis, Einspieler, Toman in drugi, koliko je zlasti prvi narodu koristil s tem, da je, čeravno ni imel blaga in je bil priprost človek, narod probudil in neumorno deloval. V imenu Slovencev zahvalil se je dr. Marolt, kateri je rekel, da ima prevzvišeni tako velike zasluge za narod slovenski kakor katerikoli Slovencev. On je z duhom in tudi gmotno tako delal za narod slovenski kakor hrvatski. Kazal je na razmerje jugoslovanskih plemen pred desetimi leti in sedanje in to dobro razmerje kot glavno zaslugo Strossmayerjevo proslavljal in njemu v imenu Slovencev napil. Bilo je še več napitnic.

Ob šesti uri na večer bila je predstava pri tukajšnih opaticah biskupu na čast. Bila je pa gotovo č. opaticam tudi v čast. Najprve nastopila je mala Hrvatica z narodno trobojnico in deklamovala mu lepo pesen, v katerem ga slavi kot prijatelja mladine, naroda in svobode. Na to nastopi sedem malih deklic napravljenih kot škrti. Njih kralj zapovedal jim je, donesti največjemu dorotniku svojemu dar. Na to odstopijo in doneso velik zlat venec s hrvatsko trobojnico, v katerej je vezeno z zlatom: „Biskupu Strossmayeru k zlatnoj misi 19. III. 1888.“ Nato bila je igra, v katerej se proslavlja krščanstvo nasproti poganstvu. To igro spisala je jedna opatica res mojsterski. Mej posameznimi točkami pele so učenke in igralo se je na orglje. Biskup bil je do solz ginjen in videl sem tudi mnogo drugih, ki so si oči brisali. Vsakako je karakteristično, da je bila cela ta predstava prepovedana od vlade in da se je ta prepoved še le na večer zopet preklicala na posebno telegrafično prošnjo od strani samostana. Tudi o osepnicah tukajšni privatni zdravniki nič ne znajo; od božiča so umrli trije, a to se vsako leto dogaja in še nikdar se ni to za epidemijo zmatrало.

Ko smo šli od predstave, videli smo jako lepo razsvetljeno Djakovo in vse hiše bile so s trobojnicami ozaljšane. Pred njegovo palačo pa se je zbralo do 2000 ljudi, kateri so neprenehoma mu „Živio“ klicali. Prevzvišeni pokazal se je večkrat na oknu.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Naši zvezdi

premilost. gospoda

JOSIPU JURIJU STROSSMAJERJU

uzoru in diki Slovanov

o svetani priliki

Nj. zlate nekrvave daritve

dne 19. marca 1888.

Pri nas se črn razgrinja mrák
Nebó zastíra gost oblák
In zvezde ni nobéne.
Pač mnóga tukaj luč brlí,
A z néba teh nobéna ní,
Iz zémlje so rojéne.
Ve zémske luči zgínite!
Nebéške zvezde sínite,
Vaš svit naj nas tolaži,
On pót nam pravo kaži! . .
Na górnjo zrém in dólno stran,
Za nas obók povsód — temán; —
Ozrém se v tmíni nóčni
Tja dol na svód iztóčni:
Oj, jasna zvezda tam gorí,

Že znana mi iz davnih dni,
I nam je ta svetíla,
Vodníca nam je bila!

* * *

Ta zvezda — Ti!
Ti vódiš nas, nam jáсно sješ,
Nam blagodejne žarke liješ,
Da, bolje vódiš nas odzgór
Neg vseh sozvezd Ti množni zbór —
Ti zvezda vzórna si!
Bil zvest si v vek Bogú in rôdu.
Bil zvest Cirilu in Metodú,
In — sebi!
Značajno hodil si vsikdár,
Bil stalen Ti je pót in žar
Kot zvezdam tam na nébi, —
Oj slava Tebi!
Ti svetíš bratom rodnim tam,
Oj sveti še sirotnim nam,
Brez zvezde zdaj popotnim nam.
Dve zvezdi nam sta kdaj sijali
Ciril, Metodij sta se zvali . . .
Umrli sta Ciril, Metod!
Kdo zdaj po njiju stezi hodi?
Kdo nas po njiju vzoru vodi?

Proklet zdaj njiju vzor je tod!
Prokleti so pri nas obredje,
Ki v njih Bogá molili dedje!
Ti bodi drugi nam Metod!
Ti nas po poti oni vodi,
Ki sveti jo je vtril Metodij!
Oj jasna, vzórna zvezda naša,
Ti kaži do svetíšč nam pot,
Kjer sveti jezik naš se zglaša! . . .

* * *

Sijaj nam, oj svite krasni,
Zvezda meni Ti edína,
Še Te treba cerkev naša,
Treba še te domovina, —
Oj, ne vgasni,
Svite jasni! . .
A . . . saj zvezde ne gasnó,
A saj zvezde ne mrjó:
Vekovít
Njih je svít.
Tudi Ti pred nami hodil,
Svétil bodeš nam nevgasno,
Slave rod boš varno vodil
U bodočnost jasno!

S. Gregorčič.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 20. marca. [Izv. dop.]

—j—. Poslanec Schönerer popravil je danes na svoj način napako storjeno v sobotni seji po predsedniku Smolki. Kajti taktična napaka je bila, da je predsedništvo nasvetovalo, naj se kazenska zadeva Schönererjeva obravnava v tajni seji. Nikakega povoda ni bilo k takemu sklepu, nič se ni razpravljalo takega, kar ne bi smelo vun mej ves svet, strah pred hrupnimi demonstracijami Schönererjevih „buršev“ vendar ni vreden predsednika državnega zbora, kateremu opravični red daje sredstev na razpolaganje v izobilji, s katerimi lahko takoj zaduši vsak poskus galerijskega občinstva, umešavati se v parlamentarno posvetovanje — ni čuda torej, da so Schönerer in njegovi pristaši na ves glas oporekali Smolkinemu nasvetu ter da je zbornica njim pritegnila, odklanjajoč tajno sejo. Minljiv, efemeran uspeh, — vidi se nam, da se Schönererjeva frakcija že bridko kesa, da se denašnja seja ni bila vršila — pri zaprtih durih! Moraličen udarec je to bil za krdelce antisemitskih poslancev, ne radi konečnega izida — nihče ni dvojil o tem, da se Schönerer izroči deželni sodnji — temveč vsled tega, ker se je Schönerer pri tej priliki zopet jedenkrat pokazal v vsej svoji nebrzdani surovosti in nepopisni oholosti.

Tudi mej Slovenci nahajajo se čudaki, kateri se klanjajo Schönererjevemu imenu, misleč, da Bog vedi kaka državniška veličina tiči v oblastnem zastopniku Zwettlskih kmetijskih občin. In vendar, odbijte mu milijone, podedovane po očetu, kateri si jih je bil pridobil baš po svojih zvezah z Rothschildom, in ostane vam čisto navaden razgrajalec, za katerega bi se živ krst ne bi mogel zanimati. Protizidovsko gibanje ni narastlo do svoje denašnje pomenljivosti vsled tega, ker mu je Schönerer voditelj, baš nasprotno, toliko naravne sile tiči v tem gibanju, in strupena židovska diktatura, razširjajoča se na vse stroke javnega slovstvenega in socialnega življenja, rodila je tako usodne posledice, da se množi število antisemitov v vseh krogih navzlic temu, da boljšega voditelja nimajo nego je poslanec Schönerer. O istinitosti naše trditve prepričan se je lahko, kdor-koli je prisostvoval denašnji seji.

In dovolj je bilo poslušalstva! Če si danes se približal parlamentni palači proti 11. uri predpoludne, izreden prizor se ti je kazal. Pri uhodih goste množice radovednežev, zastoj hrepenečih po ustupu. Redarstvo vse po konci, pripravljeno podpirati državnozbornske vratarje, kateri so izvrševali strogi svoj nalog. nikomur ne dopuščati ustopa, kateri se ni po protekciji kacega znanega poslanca o pravem času bil preskrbel ustopnice. Galerije so občinstva prenapolnjene, zlasti na prvi galeriji videl si mnogo dostojanstvenikov, civilnih in vojaških, tudi zvedavo ženstvo bilo je mnogobrojno zastopano.

Zbornica prestopi takoj v razpravo prve točke dnevnega reda, zadevajočo Schönererjevo izročitev. Prvi oglašeni contra-govornik bil je — Schönerer sam! Ni sicer navada, da poslanec govori o lastni zadevi, toda opravični red tega izrecno ne zabranjuje, in obtožba Schönererja je tako resna, da se nihče ni spodbiral nad govorom „pro domo“. Da bi Schönerer količkaj mirno in v dostojni obliki zagovarjal svojo reč, zavračajoč lažnjiva ali pretirana poročila židovskega časnikarstva, moraličen uspeh vsaj mu bi bil zagotovljen! Toda mesto tega, iz njegovih ust nismo čuli nič drugega, nego nepretrgano vrsto robatih zabavljic in sočnatih psov, mej kojimi je bilo upletenih dokaj pojavov uprav smešnega malikovanja lastne osebe. V svojem zagovoru rabi govornik izraz „časnikarska zver“, „Pressbestien“. Ker se take besede ne strinjajo s parlamentarnim dostojanstvom, pozval ga je predsednik k redu. Ali sedaj zdijva Schönerer! Ni več govoril, ne kričal, tulil je: „Na ljudskem shodu v Zofijni dvorani posluševal sem se istega izraza, in policijski komisar mi ni prestrigal besede. Predsednik državnega zbora pa si prisvoja, igrati v teh prostorih ulogo policijskega nadkomisarja!“ To je bilo preveč! Zbornico, že razdraženo po prejšnjih Schönererjevih izjavah, razljudil je nekvalifikovani napad na obče priljubljenega, častitljivega predsednika. Zbornica dviga se v nepopisnem hrupu, vihar nastane, kakor ga še nismo doživeli v parlamentu, vse upije, burno zahtevajoč, da se govorniku beseda odtegne.

Komaj se je nemir toliko potolažil, da smo mogli razumeti predsednika, kateri je Schönererja k redu pozval ter mu besedo vzel. Še ni miroval prizadeti poslanec, od predsednikove razsodbe skliceval se je na zbornico, češ, ona naj sodi, če smem dalje govoriti ali ne. Stvar pride na glasovanje, toda nevolja bila je tako splošna, da je komaj deseterica poslancev glasovala zato, da se Schönererju dovoli nadaljevanje njegovega govora. (Konec prih.)

Nesebično velikodušje.

V Peterburgu izhajajoč list „Den“ objavil je sledeči članek:

Pred nekaterimi dnevi praznovali so nekateri listi desetletnico San-Štefanskega dogovora. Mi mislimo, da so se prav po nepotrebnem spominjali pokojnika, ker je poprej umrl, nego se je rodil, ne le zategadel, da ga je zamenil Berolinski dogovor, temveč tudi po bistvu stvari samih.

San-Štefanska pogodba bila je venec iluzijam, katere smo gojili glede Bolgarov. S tem dogovorom hoteli smo Bolgarom dati skoro ves balkanski poluotok. V svoji domišljiji obdali smo to pahnogo slovanskega plemena, to dete ruskega velikodušja z vsemi mogočimi vrlinami; mislili smo, da Bolgari neso čeda ovnov, ki le bleketajo radi svoje nesreče, temveč narod, ki zasluži, da se ozira in skrbi zanj — najboljši naslednik starih bizantinskih pokrajin... Pozabili smo bili, da je ta narod 400 let zdihoval pod turškim izesom, ne da bi bil le z mezincem ganil za svoje osvobojenje, narod, ki se ne zna okoristiti darov svobode, ki jih torej ni vreden.

Za koga je dajala svojo kri ruska zemlja, za koga je žrtvoval poslednji groš obožani ruski muhik, morda za Stambulova, Mutkurova, kneza Ferdinanda in drugove? Mari se je to delalo za bolgarski narod? Kje je? V kako zakotje se je skril, kam je dejal svoj um in svojo vest?

Nikakor ne gre, krivdo zvrčati na Stambulova in drugove ali pa čakati, da se pokesajo bratci, ker so zašli na napačne pote. Kdo se bode tam kesal? Druhal pritepenec in nasilnikov bi ne mogla zapovedovati narodu, ko bi iz njega ne dobivala sil.

Odkod se nabirajo vojaki, ki sedaj razpolagajo z osodo Bolgarov, mari ne iz pokolenja, na katerega hrbtu se vidijo sledovi udarcev turških bičev in palec, pred katerega očmi so se vršili boji ruskih vojakov za osvobojenje? Koga hočemo pomilovati, v kom vzbujati čustva? Robi ostali so robu in bodo robu. Če ne pomnijo včerajšnjega dne, se jim tudi jutri ne povrne spomin.

Nikdar še ni bilo v zgodovini tacihi pojavov velikodušja in take nesebične ljubezni k trpečim bratom po veri in krvi, kakeršno je skazovala Rusija. Z našo krvjo, z našimi denarji vzdignili smo iz prahu Grško, Rumunijo, Srbijo in Bolgarijo in jim dali svobodo. Od nikogar nismo ničesar zahtevali, in glej, kako smo segreli na prsih svojih. Rumunija drži se z obema rokama za rep srednje-evropske lige miru. Srbija lovi poljube Avstrije, Bolgarija se je popolnem obrnila od Rusije — kar je naravno — kajti zanj smo prelili več krvi, nego za druge! Samo Grška se je nedavno zopet nam približala, pa le zato, ker so jo od sebe pahnile zapadne države, ki so zatle ustajo Grkov v Epiru in Tesaliji; približala se je k nam, ker pričakuje novih darov od našega velikodušja — nezadovoljni smo z Bolgari, torej bomo podarili Grkom Make-donijo!... Na to tudi računijo. Če bode v bodočej veliki borbi zmagała Rusija, vsi uskoki zopet stopijo na njeno stran, — kajti vsi hrepene, da bi jim kaj dala. Žeti hočejo ondu, kjer neso sejali.

Pa dosti smo delali za druge, sedaj skrbeti moramo sami za se.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. marca.

Čehi hočejo predlagati v državnem zboru, da bi najvišje sodišče moralo obravnavati ne le v nemščini, temveč tudi v italijanski, češčini in poljski. Sedaj se še vrše pogajanja mej posamičnimi klubi desnice. Poljski klub se je baje izrekel proti takej določbi, ker bi potem tudi Slovenci, Rusi in Hrvatje začeli zahtevati, da se njihovim jezikom dovoli ista pravica.

Da pokaže svojo naklonjenost pehoti, glavnej masi vojske, sistemizoval je cesar z najvišjim ukazom mesto generalnega nadzornika pehote in za to mesto imenoval Svojega sinu cesarjeviča Rudolfa.

To je nenavadno odlikovanje pešva. Dosedaj peštvo ni imelo generalnega nadzornika, temveč samo topništvo, konjica in tehnično čete. Še nikdar ni bil v Avstriji kak prestolonaslednik poklican na podobno mesto.

Vnanje države.

Zadnje dni so nemški listi začeli zopet pri-našati razne vesti o pomnoženju ruskih čet na zapadu. V Sebastopolju je baje tudi zbranih 10.000 mož, ki so pripravljeni na odhod, a se ne ve, ali je hočejo odpraviti na zapad ali pa Kavkaz. Vesti o ruskem oboroževanju pa le zategadel neso vzbudile take pozornosti, ker je evropsko javno mnenje pred vsem se bavilo s smrtjo nemškega cesarja.

V Bolgariji se stvari nikakor ne razvijajo ugodno za Koburžana. V kratkem bode morda moral ostaviti deželo in to ne zaradi rovanja ruskih pristašev, temveč zaradi razpora v vladnej stranki. Stambulov in Popov se že dolgo sovražita in prvi je izneverjenje pri 1. polku porabil, da je odstranil Popova. Poslednji je pa jako priljubljen pri narodu in v vojski, in mnogi nečejo verjeti, da bi se bil res kaj zagrešil in trdijo, da se le Stambulov hoče maščevati nad njim. Popov je mnogo pripomogel k zmagi pri Slivnici in je bil jeden najiskrenejših pristašev Battenberžanovih. Njegovi prijatelji trdijo, da ni verjetno, da bi bil izneveril, ker je znan kot jako vesten mož. Rusija mu je baje ponujala ob svojem času pol milijona frankov, da bi z vojsko odstranil regente, pa jih ni hotel vzeti. Najbrž je izneverjenju kriv le Popova zet major Bonev, kateri se je poslednji čas mnogo mešal v razne spekulacije in imel velike zgube. Popov je le toliko kriv, da je Boneva knezu o svojem času priporočal za poveljnika 1. polku, dočim je Mutkurov priporočal nekoga drugega. Možno je, da se vojska potegne za Popova in prežene Koburžana ter pomeđe njegovo vlado. — Zasledili so baje tudi v ženijskem oddelku vojnega ministerstva veliko izneverjenje. Ker vladni pristaši vidijo, da bode kmalu konec sedanjemu stanju, hoče se vsak kolikor se da okoristiti sedanjega ugodnega časa, da obogati, od tod izvirajo razne goljufije in izneverjenja.

Ruski veleposlanik Nelidov je zopet turški vladi priporočal, da bi se odposlala ruski in turški komisar v Sofijo. Turčiji pa ta nasvet nikakor posebno ne ugaja. V Carigradu bi najraje videli, da bi je zaradi Bolgarije pustili pri miru, naj vlada v Bolgariji kdor koli.

Predvčeraj je v francoskej zbornici utemeljeval poslanec Cassagnac svojo interpelacijo zastran Boulangerja. Prečital je članek „Berliner Börsenzeitung“, v katerem se trdi, da so Boulangerja prestavili v neaktivnost, da ustrežejo cesarju Frideriku. On ni Boulangerjev prijatelj, a ko je to čital, moral je misliti, da so kaznovali Boulangerja na povelje Nemčije. Ministerski predsednik poseže govorniku v besedo, trdeč, da je tako govorjenje razžalljivo; dežela bode sodila besede govornikove. Cassagnac je nadaljujoč svoj govor trdil, da Boulanger ni postal popularen zaradi samega sebe, ampak le zategadel, ker je vlada slaba, zbornica nepopularna. Naredbe proti Boulangerju ne bodo nič premenile misljenja dežele, ki pričakuje rešitelja. Ministerski predsednik je odgovoril, da je vlada morala kaj storiti proti Boulangerju, da se ohrani disciplina v vojski. Kaj bode vlada še ukrenila proti njemu, ne more povedati, ker sedaj njegovo postopanje preiskuje posebni preiskovalni svet petih generalov. Ko je govorilo še več govornikov, je zbornica vsprejela vladni nasvet, da se o tej zadevi preide na dnevni red, s 349 proti 93 glasom. — Agitacije za Boulangerja se nadaljujejo. Izšla je posebna brošura z naslovom „General Boulanger — kandidat“, katero bodo v 500.000 iztisih razširili po vsej Franciji. Kakor se vidi ima odbor, ki dela zanj, dosti denarja na razpolaganje.

Italijanska zbornica je vsprejela budget ministerstva vnanjih zadev s 188 proti 27 glasom. — Neko važno vst priobčil je italijanski vojaški list „Esercito“. Francozi so baje nameravali nenadoma si prilastiti Spezzio in tako italijansko moč na morji uničiti. Ko bi se bilo Francozom posrečila njihova nakana, bil bi uničen italijanski upliv v orientu. Kaj da se namerja, so pa Italijani za časa izvedeli, in se dobro pripravili. Hkratu je pa angleško brodovje priplulo v Tirensko morje.

Dopisi.

Z Dunaja 18. marca. [Izv. dop.] (Strossmayerjevo slavnost.) Daleč tam na jugu, v srečnem Djakovu obhaja se redek praznik, praznik slovanski. Z brati Hrvati proslavlja slovanski svet moža, delujočega že toliko let neumorno v prosep domovine, v blaginjo slovanstva. Ob Nevi in Veltavi, ob Dunavu in sinji Adriji izraža slovanski svet srčna svoja čutila milim bratom Hrvatom, praznujoč z njimi jubilej najboljšega sina Hrvatske. Prevzvišeni vladika Strossmayer je mož, goječ v pristni svoji duši najčisteje rodoljubje slovansko, delujoč neprestano v oživotvorenje slavjanske vzajemnosti.

Tudi na Dunaji živeči Slovani niso mogli uto-lažiti vzplamtjenja src svojih, utešiti kipečih si čutov ne proslavivši vsaj po mogočnosti spomina ve likega

Slovana, čuvajočega kakor rimske Vestalke žarečo iskro slovanske prosvete. Zlasti mladina slovanska na Dunaji, živeča daleč od predrage si domovine, poprijela se je ognjevitim naidušenjem misli proslavljanje Strossmayerja, da pokaže vsaj tem potom neskončno svojo hvaležnost, plamtečo ljubezen diki in ponosu slovanskemu. V „Slovanskem pevskem društvu“ ukrenilo se je praznovati spomin patrijarha hrvatskega naroda, držkega vedno prapor narodni čist in neoskrunjen, z opraviлом božjim in slavnostnim banketom — Strossmayer je trn v madjarski peti, slavljenje njega Ogrum je seveda nepovoljno — vlada naša pa se neče zameriti potomcem Arpadovim — in vsled tega ne bode banketa. Vzpored banketu bil je jako nedolžen. Najprve napitnica cesarju, potem se poje himna avstrijska in temu sledé tri napitnice Strossmayerju, in sicer v hrvatskem, češkem in slovenskem jeziku. Uložila se je prošnja, da se banket dovoli. Policija pa je svetovalo, naj se stvar opusti, ker bi se banket iz ozira na Madjare prepovedal.

Danes, 18. t. m. praznovali smo v cerkvi sv. Ane jubilej velezaslužnega vladike Strossmayerja. Božje opravilo služil je s pomočniki državni poslanec Bulić. Pred mašo propovedal je isti gospod o uzornem jubilantu. Slikal nam je jedrnatimi besedami pomen te slavnosti hrvatskega naroda, neumorno delovanje svečarjevo v blaginjo predrage domovine, predložil nam poln značaj njegov, svetec se ko solnce na slovanskem obnebji. „Kdor jubilanta ne štuje, nema srca, še manj pa glave“, rekel je propovednik. Pri maši je pelo „Slovansko pevsko društvo“. Sodelovala je tudi konservatoristka gospica Jamnicka, koje lepo petje slišali smo že na Vodnikovih slavnosti. Pela sta tudi solista gg. Vj. Hinterhuber in Sihrovsky. Prostorna cerkev bila je polna šestilcev svečarjevih. Navzočni so bili gg. poslanci hrvatski: grof Pucić, Vitezić, Klaić, Šupuk, Borčić, Masovčić in drugi; češki: Rieger, grof Lažanski, grof Kaunic, Jahn, Wurm i. dr.; slovenski: — ni ga bilo nijednega. Zakaj ni slovenskih poslancev nobeden prišel k jedinemu javnemu proslavljenju češčenega jubilanta, ne vemo. Prisotni so bili nadalje: Dr. Lenoč, predsednik „Slov. pevskega društva“, g. Bouchal, ravnatelj Kalandra, dr. Amruš, poslanec hrvatskega sabora, in mnogo drugih odličnih Slovanov. Zbral se je seveda zlasti dijaštva slovanskega velik kontingent in zastopana so bila jako mnogobrojno društva „Zvonimir“, „Akademički spolek“ in „Slovenija“.

„Slovansko pevsko društvo“ čestitalo je brzojavno Strossmayerju.

Tako smo praznovali tudi na Dunaji živeči Slovani kolikor moč spomin patrijarha hrvatskega in se razšli po svečanem opraviu trdno prepričani, da bode nenavaden trud Strossmayerjev blagoslovljen plodom obilim, zlatim, uverjeni, da bode uzornost jubilantova naša v srci naroda plodna tla in se tako ukoreninila, da je najhujši neprijatelj ne bode mogel iztrgati!

S Posavja 18. marcija. [Izv. dop.] („Stara“ in „nova“ šola na Slovenskem.) Za časa „stare“ šole mej Slovenci, to je do 14. majnika 1869 služila se je sv. maša povodom začetka in sklepa šolskega leta, ako je le bilo mogoče; v „novej“ šolskej dobi — tudi tako. Za dobe „stare“ šole šli so otroci po tri- do štirikrat na leto k spovedi in k sv. obhajilu pod nadzorstvom učitelja, od l. 1870 naprej — tudi tako. Za časa „stare“ šole peljali so se šolarji v poletnem času po dvakrat na teden k šolarski maši, kjer se je (navadno) pelo, učitelj pa je spremljal petje na orgljah, v „novi“ šoli — (navadno) tudi tako. Za dobe „stare“ šole udeleževali so se šolarji z učiteljstvom vred sprevoda pri Ustajenji in na sv. Reš. telesa dan, v „novej“ šoli — tudi tako. Za časa „stare“ šole molilo se je s šolarji pred začetkom in pri sklepu pouka, tedaj po 4krat na dan, v „novej“ šoli — tudi tako. Za dobe „stare“ šole obešena je bila Kristusova podoba v vsakem razredu na odličnem mestu, v „novej“ šoli — tudi tako. Za časa „stare“ šole videle so se tu pa tam šolarske zastave s svetima podobama, sedaj je takih zastav — še več, V „stari“ šoli je prišel g. katehet — če je mogel — v vsak razred (navadno) po 2krat na teden, v „novej“ šoli — tudi tako. Za časa „stare“ šole rabili so se v slovenskih šolah katekizmi, evangelij in zgodbe sv. pisma iz c. kr. zaloge šolskih knjig, sedaj so ravno iste verske knjige v rokah slovenskih šolarjev. Za časa „stare“ šole bila je na konci leta slovesna javna skušnja, pri

katere so se delile premije, tudi v „novej“ šoli so javne skušnje iz krščanskega nauka, pri katerih se tu pa tam delé premije. Za dobe „stare“ šole ni bilo slišati, da bi bil drugoverski učitelj poučeval krščansko-katoliške otroke, v „novej“ šoli — tudi ne, vsaj po Slovenskem ne. Za časa „stare“ šole so bila nasprotstva mej učiteljstvom in duhovenstvom razmeroma redka, v „novej“ šolskej dobi pa so še redkejša, če ravno je nehala podložništvo učiteljstva — in so temu sedaj jeziki razvezani. Za časa „stare“ šole imele so cerkvene oblasti zastran verouka 'popolnem prosto roko, v „novej“ šoli — isto tako, kajti po § 5. državnega šolskega zakona razdeljujejo ono učne tvarino v verouku na posamezna leta. Za časa „stare“ šole so bila šolska berila (čitanke) osnovana na krščansko-katoliškej podlagi, v „novej“ šoli — isto tako. Za časa „stare“ šole poslušalo se je duhovnike tudi v šolskih zadevah, v „novej“ šoli — isto tako; saj sedi pri vseh šolskih oblastvih tudi po jeden duhovnik, kadar imajo sejo. (Glej dotični § o sestavi krajnih, okrajnih in deželnih šolskih svetov.)

Naj bo s tem dokazov dovolj, da je „nova“ šola po Slovenskem v istini verska ostala. Čemu tedaj toliko hrupa mej nasprotniki sedanje šole, ko pa vendar nima resnice za podlago!? — V verskem oziru ne želijo zavedni Slovenci — naj si bodo nizkega ali visokega stanu — nobene spremembe v šolskem zakonu, dokler poučujejo slovensko deco sinovi in hčere slovenskih krščansko-katoliških starišev. V tem oziru nima tedaj Liechtensteinov šolski predlog za nas Slovence nobenega pravega pomena, smeli bi ga tedaj popolnem prezirati, ako ne bi bil za nas Slovence v drugem oziru celo nevaren.

Zastran nadzorovanja šol pa le kratko: Vojake nadzoruje vojak, — uradnike uradnik, — duhovnike duhovnik; — zakaj bi moralo baš v nadzorovanju učiteljev drugače biti? Po logičnem sklepu tedaj ne more nadzorovati učiteljev nikdo drugi, nego: učitelj.

Domače stvari.

— („Glasbeni Matici“) dovolilo je naučno ministerstvo za leto 1887. štiristo goldinarjev podpore. To je pač dokaz, da tudi v višjih krogih uvažujejo koristno delovanje tega za Slovence tako važnega društva.

— (Notarjem v Žužemberku) imenovan je gospod dr. Jurij Pučko, notarski kandidat v Kamniku.

— (Pomočni uradniki Ljubljanski) imajo v soboto dne 24. marca t. l. zvečer ob 1/8. uri v prostorih Štrukljeve gostilne (Kolodvorske ulice), svojo II. sejo. Na programu so sledeče točke: I. Poročilo o predmetih II. seje sklicane na dan 17. t. m., katera je bila zbog prestabe udeležitve nesklepčna, — namreč: a) O novi peticiji na državni zbor; b) o naročitvi na društveno glasilo „Central-Correspondenz“. — II. Poročilo o sedanjem delovanju tukajšnega načelnštva in zastopa ter o stanju in razvijanju te skupine. — III. Sklepanje ob ustanovitvi podpornega društva za Kranjsko (z ozirom na slučaj boleznj itd.). — IV. Posamezni nasveti. Na obilo udeležitev vabi in opozarja p. n. člane Odbor.

— (G. Janez Vrtačnik,) gostilničar in hišni posestnik na Viči pri Ljubljani, o katerega nesreči smo poročali v 65. številki našega lista, ni zblaznel, temveč je popolnem zdrav na duhu in telesu. Mi obžalujemo, da se je urinila v list omenjena vest, katera je bila gotovo raztrošena od osebnih sovražnikov sicer obče spoštovanega g. J. Vrtačnika in prijavljena našemu listu od moža, na katerega resnicoljubje smo se zanašali in katerega smo pripravljali objaviti razžaljencu, ako želi postopati proti raznašalcem rečene hudobne vesti.

— (Železnica Celje-Šoštanj-Velenje.) Dne 16. in 17. aprila t. l. bodo vladni zastopniki pregledali nameravano črto. Železnica bode imela normalni tir in bode 38.65 kilom. dolga. S kolodvora Celjskega zavila se bode okolu mesta v Savinjsko dolino, kjer pojde mimo Žavca, Sv. Petra in Polzele ter se ob Paki zasuje skozi Pevnik v Šaleško dolino mimo Šoštanja do Velenja. Stavbeni stroški z nakupom potrebnih zemljišč in voznega parka so proračunjeni na 2,798.200 gld. Štajerski deželni zbor je dovolil podporo 175.000 gld. Železnica se mora začeti graditi že tekom tega leta in biti dodelana 1889. leta. Kaj pa železnica Kamnik-Ljubljana? Ali se res ne bodo našli zanjo podjetniki, dasi država in dežela prevzameta tretjino stroškov?

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v nedeljo 25. marca t. l. v dvorani Dunajskega glasbenega zavoda (Kleiner Musikvereinssaal) svoj postni koncert pod vodstvom pevodje g. A. A. Buchte. Vspored: 1. Havlas V.: „Padajte bračo“, srbski zbor. 2. Bendl K.: „Trojlistek narodnih pisni“ — za bariton-solo in mešani zbor s spremljevanjem na glasoviru, bariton-solo poje g. Ladislav Srpek — sopran-solo g. Julija Stibler-jeva. 3. a) Chopin F. „Andante spianato à polonaise Es-d op. 22. za glasovir v spremljevanju drugega glasovira — igra 13letna gospica Noëmi Jiričekova pl. Samokova, na 2. glasoviru igra g. prof. Schmitt. b) Alabijev „Solovej“ — c) Napravnik „Fantazija na slovanske pesmi“. — 4. Paukner: Ruske narodne pesni za tri ženske glase s spremljevanjem na glasoviru, sopran-solo: gospa Leop. Freund-ova — alt-solo Slovenka gospica Karolina Kolbesnova. 5. Malut: „Maje“ zbor za moške glasove. 6. Iv. pl. Zajc: Pesni — poje gospica Daniela Zečičeva. 7. Rubinstein Ant.: Sonata za cello in piano: gg. prof. Reinhold in Humer in gospodičina Matilda Brunswick de Korompa. 8. Foerster Ant.: Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij — poje mešani zbor s spremljevanjem na glasoviru. Vspored je vseskozi slovansk. Ustopnice dobé se pri: g. L. Bouchal-u I. Tiefer Graben št. 9. — Začetek točno 1/8. uri zvečer.

— (Predrzní tatovi.) Preteklo sredo po noči ulomili so tatovi v „Krčono“ gostilnico št. 19 na Tržaški cesti v pritlične gostilnične prostore, ktere ima sedaj v najemu g. Josip Marješič. Udri se tatovi skozi kuhinjo v shrambo jedil, potem pa v klet. Najprvo so se v kleti okrepčali za tatinsko delo, pojedli nekoliko kosov kuhane svinjetine, katero so dobro zalili z vinom. Tako okrepčani jeli so znašati iz kleti in hiše na ulico posušeno slanino, mnogo masti in drugih stvari v najmanjši vrednosti do 80 gld. Kar pride nepoklicana priča, v podobi nekega ponočnjaka. Ugledavši čudne priprave, začne upiti: „Pomagajte, tatovi so tu!“ A v istem hipu počí strel iz pištole, namenjen nepoklicanemu motilecu. Strel zadel je le v vogel in odkrnil kos zidu, a pobegnil je klicalec ponočnjak. Ker so se vsled strela izbudili prebivalci, zbežali so tudi tatovi, popustivši vse nakradeno blago. Ljubljanska policija je takoj zasledovala tatove in izvrstno pogodila svojo nalogo. Že ob 3. uri popoldne bili so tički v kletki, v mestni stražnici, kajti ujeli so policaji blizu „Bobenčka“ na Viči znana tata Antona Žagarja iz Medvoda in Josipa Kočjaža iz Kamniškega okraja, katera sta bila komaj pred 14. dnevi z Grada odpuščena. Tretjega lopova še iščejo. — V ponedeljek po noči skušali so tatje v Šiški ulomiti v g. J. Vodnika („Pri prvi kamnitni mizi“) prodajalnico, a bili sredi dela preplašeni.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zbolela: 2 moška. Ozdraveli: 4 otroci. Umrl: Nobeden.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 15. t. m. obsojen je bil 62letni Janez Markl, gostilničar v Beli peči vsled mnogih olajševalnih okoliščin na jedno leto teške ječe, poostrene s postom, ker je delavca Popodija z nožem sunil v srce, da se je takoj mrtev zgrudil. Fran Štefá, kmetski fant iz Srednje vasi pri Šenčurji, bil je zaradi hudodelstva uboja obsojen na 5 let teške ječe, poostrene s postom, ker je vasaovca Janeza Srečnika s sekuro po glavi udaril, da je kmalu potem umrl. — Dne 16. t. m. bil je zatočen 17letni Stefan Avsenek iz Dvorske vasi na Gorenjskem, ker je z odprtem nožem sunil brata Janeza v glavo, da je dva dni pozneje umrl. Z bratom sta se sicer prepirala, a ranil ga je brez namena, le po nesreči. Porotniki so ga s 7 proti 5 glasom nekrivim spoznali. — Matevž Mrak, 21letni dišar, bil je obsojen na 5 mesecev strogega zaporu, ker se je dne 29. prosenca t. l. sicer pred Jakobom Gorjancem branil, a ga z nožem tako nesrečno sunil v prsi, da je takoj mrtev obležal. — Dne 17. t. m. bil je obsojen Fran Derbič, trgovec v Škofjiloki, zaradi nenravnega hudodelstva na 18 mesecev teške ječe, poostrene s postom. — Janez Saks, posestnik na Ustji pri Šmartinu, bil je zaradi hudodelstva goljufije obsojen na jedno leto teške ječe poostrene s postom. — Pri zadnji obravnavi bil je pastir Jakob Sever zaradi hudodelstva požiganja obsojen na 6 let teške ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem na dan požiga.

— (Razpisano) je notarsko mesto v Radovljici. Prošnje v 14 dnevih.

— (Razpisano) je mesto učitelja in vodje na Razdrtem. Plača 400 gld., doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Oporto 21. marca. Gledališče v Baquetu je mej današnjo predstavo do tal pogorelo. Ljudje skakali so skozi okna na ulico, drugi so se udušili ali pa so poginili v gneči. Število žrtev je veliko, a še ne dognano. Pogorišče začeli so prekopavati in raziskavati.

Pariz 22. marca. Odbor, sestavljen, da bi delal propagando za Boulangerja, umaknil je kandidaturu Boulangerjevo in se bode zdržal vsakeršne volilne agitacije, češ, da bode s tem vladi odvzel vsak povod, postopati proti Boulangerju.

Vabilo

bratom „Sokolom“ in po njih vpeljanim gosmom

JOUR-FIXU

kateri se priredi

v soboto dne 24. marca 1888

na čast novoizvoljenemu starosti gospodu

IVANU HRIBARJU

restavraciji ljubljanske čitalnice.

VSPORED:

- 1.) Pozdrav.
- 2.) Meglene podobe spiritista Dolgonoskega.
- 3.) Brati ne zna. Veseloigra v enem dejanji.
- 4.) Šaljivo čitanje.
- 5.) Komični prizor s petjem.
- 6.) Licitacija na korist fondu za Levstikov spomenik.

Mej točkami pojo iz prijaznosti gospodje pevci.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Opomba. Ker je večer važnega pomena in ker nam je dolžnost skazati povsem gospodu starosti požrtvovalnost, vabita najljubše k udeležbi

Dragotin Hribar in Fran Dežman.

RESTAVRACIJA „PRI JAMI“

v Postojini

proda se iz proste roke, oziroma dá se v najem.

Okrog hiše je nekaj oral zemljišča, v bližini dvoje prostornih **naturnih kletij**, posebno ugodnih za zalogo piva. Poslopje je jako primerno kot vila.

Natančneje poizve se pri lastniku **Jos. Innocenteju** v Postojini. (196—3)

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605—18)

LEKARNA TRNKOCZY

■ zraven rotovža v Ljubljani. ■

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Vsako

more si s prodajo vsakovrstnih zakonito dovoljenih

srečk na obroke

vsako leto najmanj (151—7)

1200 goldinarjev prislužiti.

Vprašanja naj se pošiljajo na: **Wechselhaus H. FUCHS, Budapest, Dorotheengasse Nr. 9.**

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—257)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Tujci:

20. marca:

Pri **Sionu**: Grubski z Dunaja. — Elitz, Med. dr. Brumbaur, Meier, Hanusch, Tissen, Fischbach z Dunaja. — Beck iz Bileka. — Lenček iz Sevnice. — Ulepč iz Ljubljane.

Pri **Mallé**: Hohenberg, Rosenberg, Fried z Dunaja. — Barer iz Terbiža. — Manrovich iz Gorice.

Pri **južnem kolodvoru**: Ostere iz Trsta. — Čekom, Watzin, Lorenzo, Čakovni iz Vidna.

Umrli so v Ljubljani:

20. marca: Marija Ižanc, mestnega stražnika žena, 31 let, Rožne ulice 23, za kozami.

V deželnej bolnici:

19. marca: Anton Blatnik, dninar, 57 let, za pljučnico.

20. marca: Matevž Kaatelic, gostać, 74 let, za ostrelotstjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	66
Rež, „	4 5	Surovo maslo, „	55
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno „	2
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	54
Proso, „	4 55	Telečje „	48
Koruza, „	5 20	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 67	Koštrunovo „	36
Leča, „	9 —	Pišanec „	55
Grah, „	9 —	Golob „	18
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kilo „	2 67
Maslo, kgr.	96	Slama, „	2 42
Mast, „	72	Drva trda, 4 metr.	7 —
Špeh frišen „	62	„ mehka, 4 „	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. marca	7. zjutraj	737.4 mm.	2.6° C	sl. szh.	dež.	0.20 mm.
	2. popol.	737.8 mm.	7.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	737.1 mm.	5.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5.1°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 77.35	—	gl. 77.35
Srebrna renta	79.15	—	79.10
Zlata renta	109.25	—	109.75
5% marena renta	92.35	—	92.35
Akcije narodne banke	856—	—	856—
Kreditne akcije	267.60	—	268.10
London	126.95	—	126.95
Srebro	—	—	—
Napol.	10.05	—	10.05
C kr. cekini	5.99	—	5.99
Nemške marke	62.40	—	62.40
4/ državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130	gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	162	75
Ogerska zlata renta 4%	96	10	—
Ogerska papirna renta 5%	8	—	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	30	—
Kreditne srečke	100 gld.	179	50
Radolfove srečke	10	21	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	100	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	213	—	—

Poslano.

(10—11)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GLIESHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujuče piče,

I kas izkušán lek proti trajnom kašlju pljučevine I želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Tekoče zlato, srebro

za pozlačenje in posrebrevanje okvirov zrcal in podob, lesa, kovin, stekla, porcelana, papirja in drugih stvari. — **Krasno in trajno.** — Poraba za slednjega jako priprosta. Cena steklenici s copičem **1 gld.**, 6 steklenic **5 gld.** Proti gotovemu plačilu ali povzetju ga prodaja (218—1)

L. FEITH ml. v Brnu (Moravsko).

Št. 741 & 739.

Razpis.

(219—1)

Izvrševaje deželnozborske sklepe dne 17. januarja t. l. se zaradi oddaje potrebnega dela

- a) za dopolnilno zgradbo v blaznici na St. denci, in
- b) za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne delavnice v Ljubljani —

razpisuje pismena ponudbena obravnava do vštetega dne 30. marca l. 1888.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo razvrstena po obrtniških skupinah in proti plačilu dovršenega dela na podlagi jednotnih cen; sprejemale pa se bodo tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Posebne, kakor tudi splošne ponudbe ne smejo se raztezati ob enem na oboje pod točko a) in b) navedeno delo, ampak vložiti se morajo za vsako delo posebej ponudbe.

Po skupinah razvrsteno delo je proračunjeno tako le:

K a) Za dopolnilno zgradbo v blaznici na St. denci, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo na 34.233 gld. 44 kr.
2. tesarsko delo na 4.817 „ 78 „
3. krovsko delo s skalicami na 1.303 „ 36 „
4. kamnoseško delo na 2.256 „ 60 „
5. kleparsko delo na 1.370 „ 06 „
6. potrebno železje na 3.106 „ 64 „

skupaj 47.087 gld. 88 kr.

K b) Za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne delavnice v Ljubljani, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo na 19.778 gld. 06 kr.
2. kamnoseško delo na 1.293 „ 30 „
3. tesarsko in krovsko delo na 4.493 „ 96 „
4. kleparsko delo na 713 „ 39 „

skupaj 26.278 gld. 71 kr.

Dotični stavbinski podatki, namreč: splošni in posebni stavbinski pogoji, črteži in proračuni so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada, deželni dvorec št. 2, v Gospodskih ulicah, v prvem nadstropji, vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 30. marca l. 1888 do 12. ure dopoldne

oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega.

Ponudbe morajo biti na kolek pisane in zapečatene in z napisom na zavitku: „Ponudba za delo za dopolnilno zgradbo v blaznici na St. denci“ — ali pa: „Ponudba za delo za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne delavnice v Ljubljani“. Vsaki ponudbi mora biti priložena 10% jamčevina (vadium), dotične zgoraj za vsako delo naznanjene cene, bodi si v gotovini, bodi si v knjižicah kranjske hranilnice, ali pa v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanji tržni ceni (kursu), ako ta ne presega imenske vrednosti, ali pa v drugih papirjih enake vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet dela in navedene stavbinske črteže, proračune in dražbine pogoje in da se tem pogojem pravokrepno podvrže.

Ponudniki naj razločno s številkami in z besedami zapišejo svoj ponudni znesek v jednotnih cenah in koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj stan in posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svoji razbornoosti izbrati si podjetnike brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja, po okoliščinah pa razpisati tudi novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v določeni dobi došle ponudbe.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 21. marca 1888.